

Ir daudz dzirdēts par zodiaka zīmēm un to, kā attiecīgā zīme ietekmē cilvēka raksturu. Kādam zvaigznes liek vēlēties uzmanību, citi esot sarkastiski, daži – emocionāli. Bet kāds gan ir Ziedoņa zīmē dzimušais cilvēks?

Ziedoņa zīmē dzimušais mīl. Viņš apzinās, ka mīlestību līdz vecumam saglabā tikai retais, taču tā nav stopzīme. Tomēr viņš mīl uzmanīgi. Ziedoņa zīmē esošais pazīst un respektē tuvuma trauslumu.

Viņš nepieprasa no citiem visu dvēseli, nebrien jūrā, tāpat viņš nebrien ziedā, jo apzinās, ka zieds ir tikpat liels, cik jūra.

Ziedoņa zīmē dzimušais zina, ka nekas nav nenozīmīgs, ka katrai lietai, būtnei un parādībai ir sava vieta.

“Pret skalu, kas sadeg sprakšķēdams, es izjūtu tikpat lielu cieņu kā pret pašu priedi.”

Viņš iet līdzās, tuvu, izstiepj roku, pieskaras, taču ļauj citiem saglabāt savu esību, savu personīgo telpu. Viņš ciena citus un māca cienīt. Pirms Ziedoņa zīmes nēsātājs iet iekšā kādā mājā, viņš vispirms apiet tai apkārt.

Šajā zīmē dzimušais zina procesa nozīmīgumu. Viņš ir darbīgs, kustību mīlošs un iedvesmo arī citus. Viņš raksta, uzvilcis baltu kreklu. Viņš rok zemi un tīra savai mātei kurpes. Darbs ir balts, un māte ir balta. Un arī mīlestība tāda ir. Ziedoņa zīmē dzimušajam tās ir vērtības, kas ir svētas. Viņš iziet no mājas un iet pa baltu ceļu, nežēlodams savu laiku, kāju, roku. Savā būtībā viņš ir tīrs kā lotosa zieds, šķiet, ka šis cilvēks ir apgaismots, un viss svarīgais viņam acu priekšā ir kristālskaids.

Cilvēks, dzimis Ziedoņa zīmē, vienmēr ir klātesošs. Viņš pazīst mirklus dienas garumā un dienas mirkļa īsumā. Viņš tver mirkli un pilnībā izlaiž to caur sevi. Tāds cilvēks nesteidzas. Tāds cilvēks atrod un saglabā sevi lietu ritmos.

Manā izpratnē Ziedoņa darbi simbolizē garīgu izaugsmi. Viņš runā par visām tām īpašībām, kas, manuprāt, piemīt garā bagātam cilvēkam. Ziedonis prata sauļā iesmelt teju vai visu kosmosu, pāris rindiņās uzrakstīt neskaitāmas dzīves gudrības.